

Wychodzi w środy i w soboty. Abonament Urzędownika wynosi kwartalnie 3 zł., mies. 1 zł. z odnosh. do domu.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 8 groszy od wiersza mm. (5 cm.) Ogł. petyt. lub tabel. 12 gr

Nr 32

Gniezno, dnia 19-go kwietnia 1930 r.

Rok 79

Zarządzenia ochronne dotycz. pomoru i zarazy świń w majątności Kołaczkowo.

Z powodu urzędowego stwierdzenia pomoru i zarazy świń w majątności Kołaczkowo zarządzam na zasadzie postanowień art. 26 i 27 rozporządzenia Prezydenta Rzeczyposp. Polskiej z dnia 22. sierpnia 1927 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 77 poz. 673) o zwalczaniu zaraziwych chorób zwierzęcych oraz postanowień §§ 341—369 dotycz. rozporządzenia wykonawczego Min. Rolnictwa z dnia 9. stycznia 1928 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 19 poz. 167) i w myśl rozp. Pana Wojewody Poznańskiego z dnia 11. lutego 1930 r. tycz. się pomoru i zarazy świń na obszarze Województwa Poznańskiego ogłoszonego w Poznańskim Dzienniku Wojew. Nr. 10 z dnia 1. marca 1930 r. co następuje:

1) Przy drogach publicznych prowadzących do miejscowości Kołaczkowo i przy wejściach do zagrody zapowietrzonej jak również u wejścia do zapowietrzonego chlewa (pomieszczeń świń) należy umieścić na widocznym miejscu tablicę z wyraźnym i trwałym napisem „Pomór i zaraza świń”.

2) Świnie dotknięte pomorem i zarazą świń podlegają zamknięciu w chlewie (pomieszczeniu.) Wstęp do tych chlewów i pomieszczeń jak również i miejscowości Kołaczkowo jest wzbroniony osobom obcym: garbarzom, kastratorom, handlarzom zwierzętami, rzeźnikom, masarzom, i t. p.) z wyjątkiem posiadacza, lekarzy weterynaryjnych i osób, którym zostało poleżone oprzątanie tych zwierząt i opieka nad nimi.

3) Osoby przed opuszczeniem pomieszczenia zapowietrzonego lub zagrody zapowietrzony winny oczyścić i odkażać ręce, ubranie i obuwie. W tym celu u wejścia z pomieszczenia i zagrody winna być przygotowana woda, mydło, szczotka i środki odkażające.

4) Wszystkie narzędzia i przedmioty z którymi stykały się bezpośrednio lub pośrednio swinie chore lub podejrzane o pomór i zarazę, należy przed wyniesieniem z pomieszczenia zapowietrzonego wzgl. zagrody zapowietrzony oczyścić i odkażać.

5) Uboj zwierząt chorych i podejrzanych o pomór i zarazę świń dozwolony jest tylko w zagrodzie zapowietrzony lub za zezwoleniem Starosty w innej zagrodzie (rzeźni) miejscowości zapowietrzony przy zastosowaniu środków ostrożności, wskazanych przez pow. lek. wet. W każdym wypadku należy miejsce uboju dokładnie oczyścić, zebrać ściółkę wraz z krwią i odpadkami, wierzchnią warstwą ziemi i głęboko zakopać, potem miejsce uboju zlać mlekiem wapiennym, oczyścić i odkażać narzędzia i przedmioty użyte przy uboju, a również osoby zatrudnione przy uboju winne oczyścić i odkażać ręce, ubranie i obuwie. Po uboju swinie podlegają zbadaniu przez lekarza weterynaryjnego.

6) Wyprowadzenie (wypędzenie, wywożenie) świń z zagrody zapowietrzony i z całej miejscowości Kołaczkowo jak również na targi jest zakazane. Na wywóz świń podejrzanych o zarażenie się celem natychmiastowego uboju: a) na wozach do innej zagrody (rzeźni) lub sąsiedniej miejscowości, b) kolejną lub

statkiem do dalszych rzeźni publicznych lub wywozowych może zezwolić Starosta.

7) Wprowadzanie (wspędzanie, wwożenie) świń do zagrody zapowietrzony i całej miejscowości Kołaczkowo jest zakazane. Na wyjątki może zezwolić Starosta.

8) Szczepienia przeciw pomorowi i zarazy świń nie zarządzane przez władze mogą być przedsiębrane tylko za zezwoleniem p. Wojewody.

9) Zwłoki świń padłych - z wyjątkiem osesków, które należy nieszkodliwie usunąć należy natychmiast odstawić do powiatowej rakarni i donieść do najbliższego Posterunku Policji Państwowej lub Starosty celem przeprowadzenia sekcji przez powiat. lek. wet. Po usunięciu jednego lub większej ilości zwierząt chorych lub podejrzanych o pomór i zarazę świń należy natychmiast przeprowadzić tymczasowe odkażenie miejsca postoju tych świń jak również wszelkich narzędzi i przedmiotów, które miały z nimi styczność.

10) Podczas trwania zarazy i pomoru świń podlegają oczyszczeniu i odkażeniu chlewy i pomieszczenia w których znajdują się swinie chore i podejrzane, jak również osoby i wszystkie narzędzia i przedmioty, z którymi bezpośrednio lub pośrednio stykały się swinie chore lub podejrzane o chorobę. Przejścia w chlewach, miejsca przed wejściami do chlewów i przed wejściami do zagrody należy podczas trwania pomoru i zarazy świń oczyszczać i odkażać zgęszczonym mlekiem wapiennym lub słabym roztworem chlorku wapna, nie rzadziej niż co 8 dni.

11) Karmy i paszy co do których przypuszczają należy, że są nosicielami zarzaka pomoru i pomoru świń nie wolno wywozić (wnosić) z zagrody zapowietrzony.

12) Przed uznaniem pomoru i zarazy świń za wygastą winno być przeprowadzone ostateczne oczyszczenie i odkażenie.

13) O ukończeniu ostatecznego oczyszczenia i odkażenia należy donieść najbliższemu Posterunkowi Policji państw. lub Staroście.

14) Pomór i zarazę świń uznaje się za wygastą i uchyli wydane zarządzenia: a) jeżeli wszystkie swinie z zagrody zapowietrzony padły, zostały zabite, lub z zagrody usunięte — albo b) jeżeli po usunięciu lub wyzdrowieniu ostatniej chorej lub podejrzanej sztuki u pozostałych świń w ciągu 4 -ch tygodni nie zaszły nowe wypadki pomoru i zarazy świń i c) jeżeli poatem zostało przeprowadzone oczyszczenie i odkażenie a należyte ich wykonanie zostało stwierdzone przez powiat. lek. wet.

Przekroczenia niniejszego zarządzenia będą karane po myśli postanowień karnych rozdziału VII. powołanego na wstępnie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyzsze zarządzenie ochronne podaje do publicznej wiadomości i ścisłego przestrzegania.

Gniezno, dnia 11. kwietnia 1930 r.

Starosta powiatowy:
(Staby).

Odszkodowania za zabicia lub zranienia dla b. funkcyjnarjuszów Straży Celnej - Rozp. Min. Skarb. u.

L. KSG. 11588/III/29.

DO ROZKAZU.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 4. lutego 1930 roku

w sprawie wykonania art. 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o Straży Granicznej.

Na podstawie art. 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37 poz. 349) zarządzam co następuje:

§ 1. Osoby, którym na zasadzie art. 91 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) przysługuje prawo do jednorazowego odszkodowania, przewidzianego w art. 49 powołanego rozporządzenia, winny wnieść podania do Komendy Straży Granicznej w terminie do dnia 31. grudnia 1931 r.

Wniezione po tym terminie podania nie będą rozpatrywane.

§ 2. Podania winny zawierać szczegółowe uzasadnienie żądania, ostatnie miejsce służbowe funkcyjnarjusza Straży Celnej, opis czynu karygodnego, popełnionego na jego osobie, wzgl. nieszczęśliwego wypadku, który powoduje zgłoszenie żądania, z podaniem miejsca i czasu oraz adresu osoby, ubiegającej się o odszkodowanie.

Ponadto należy dołączyć do podania dokumenty (świadczenie lekarskie) stwierdzające stratę całkowitej zdolności do pracy wzgl. utratę życia poszkodowanego.

§ 3. Wypłata przeznaczanego odszkodowania nastąpi przez Komendę Straży Granicznej lub Inspektora Okręgowego Straży Granicznej, w którego referencje mieszka osoba ubiegająca się o odszkodowanie.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu

(-) Ignacy Matuszewski.

Powyższe podają do publicznej wiadomości.

Gniezno, dnia 14. kwietnia 1930 r.

Starosta powiatowy:

w z. (Szczepański).

L. dz. 3287/30 I.

Komunikat Ministerstwa Rolnictwa w sprawie zgłoszenia ogierów na sprzedaż.

Departament Chowu Koni zawiadamia pp. Hodowców, że zgłoszenia ogierów na sprzedaż kierować należy do właściwych Państwowych Stad Ogierów, w terminie do 1. maja r. b. z podaniem wymiarów, wieku, maści, pochodzenia i t. d.

Zakupywane będą ogiery szlachetne z udowodnionem pochodzeniem, od lat 3 do 8 włącznie.

Ogiery, urodzone na terenie Województwa Poznańskiego, będą oglądane i zakupywane wyłącznie

na Regionalnej Wystawie w Poznaniu w dniu 28. kwietnia r. b.

Powyższe podają do wiadomości.

Gniezno, dnia 16. kwietnia 1930 r.

Przewodniczący
Wydziału Powiatowego:

(-) Słaby.

Wolne miejsca w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy ich Ekspozyturach.

P. U. P. P. Poznań: 1 mechanik na zegarki i narzędzia piwowskie.

P. U. P. P. Bydgoszcz: 65 kamieniarzy i własni narzędziarni.

P. U. P. P. Ostrów: 15 dziewczyn sezon, służące.

Ekspoz. Gniezno: 2 parobków, 1 pastuch, służące do miasta z gotowaniem, 6 służących na wieśki do gospodarzy, 5 akwizytorów.

Ekspoz. Inowrocław: 5 parobków na wieśki do gospodarzy, 2 dojarzy (samotnych).

Ekspoz. Chodzież: 9 parobków, 3 chłopaków do oprętu bydła, 6 slug żeńskich do gospodarzy na wieś, 1 służąca do miasta, 1 służąca z gotowaniem na folwark.

Ekspoz. Nowy-Tomyśl: 9 żeńsk. służb domowa, 2 parobków.

Ekspoz. Leszno: 1 pomocn. fryzjerski, 1 pomocn. szwajcarski samotn., 1 służący do pałacu sam. metn., 5 robotników na deputat z 3 zacieźnikami, 1 wodarz do koni z 2 zacieźnikami, 2 skotarzy na deputat z własnymi pomocnikami, 30 służących do miasta i na wieś, 13 parobków do gospodarzy.

Ekspoz. Kępno: 8 parobków do gospodarzy na wieś, 3 slugi żeńskie do gospodarzy na wieś.

Wolne miejsca dla terminatorów.

Ekspoz. Leszno: 3 uczni kowalskich, 1 uczeń stolarski, 3 uczni szwajcarskich.

Gniezno, dnia 5. kwietnia 1930 r.

Starosta powiatowy

w z. (Szczepański).

Obwieszczenie.

Generalna Dyrekcja Loterii Państw. udzieliła Towarzystwu „Pewuka” Warsztaty Rzemieśniczo-Wychowawcze dla niezamożnej młodzieży zezwolenie na urządzenie loterii fantowej na obszarze Polski.

O zezwolenie na sprzedaż losów na ulicach i placach w poszczególnych miejscowościach winno wymienione towarzystwo zwrócić się do kompetentnych władz.

Gniezno, dnia 12. kwietnia 1930 r.

Starosta powiatowy:

w z. (Szczepański).

L. dz. 5052/30—VI.

W sprawie nauki szkolnej w porze letowej.

W porze letowej rozpoczyna się nauka szkolna we wszystkich szkołach o godz. 8-mej rano. Tylko w wyjątkowych wypadkach i na oddzielny wniosek Rady szkolnej miejscowej może Inspektor szkoły zezwolić na wcześniejsze rozpoczęcie się nauki.

Rozkłady lekcyjne pozostają bez zmian.

Gniezno, dnia 15. kwietnia 1930 r.

Inspektor szkolny

(Kusza).

Nr. dz. 1977/30.

Rozwiązanie Rady Szkolnej Miejscowej w Mielżynie.

Wobec rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7. 11. 1930 r. o zniesieniu gminy Mielżyn Stary i Mielżynek z dniem 1. kwietnia br. i włączeniu do gminy wiejskiej Mielżyn pow. gnieźnieński (Dz. U. R. P. nr. 11. poz. 79) rozwiązują z dniem 1. kwietnia 1930 r. Radę Szkolną Miejsową w Mielżynie.

Równocześnie poruczam dotychczasowym członkom dalsze pełnienie obowiązków Członków Rady Szkolnej Miejscowej aż do zatwierdzenia nowowybranych członków przez Radę Szkolną Powiatową.

Gniezno, dnia 12. 4. 1930.

Inspektor szkolny

(Kusza).

Nr. dz. 1956/30.

Dział nieurzędowy.

O ubezpieczeniu ziemiopłodów od gradu

Pasy gradowe oraz wyższe stawki i taksy ubezpieczeniowe.

Wielokrotnie poruszono już ważną dla rolnika kwestję ubezpieczenia ziemiopłodów od gradu.

Bezspornie stwierdzić można że w latach ostatnich niebezpieczeństwo gradowe corocznie było groźniejsze. Rolnictwo polskie, przeżywające obecnie wielki kryzys gospodarczy wskutek wysokiego kosztu robocizny a niskich cen ziemiopłodów i ogólnego braku kredytu, zostało specjalnie ciężko dotknięte w ostatnich latach klęską gradową.

Jak wiadomo, gradu, jako klęski żywiołowej, ułomną nie można a jedyną obroną przed jego skutkami jest tylko zawarcie ubezpieczenia. Tymczasem słyszymy, iż składki gradowe mają być w tym roku znacznie podwyższone, o czem wszystkie Towarzystwa interesowanych w tem rolników zawiadamiają. Czy podwyżka ta jest jednak konieczna i to podwyżka tak znaczna? Informowałem się w tej sprawie w kilku Towarzystwach prowadzących ubezpieczenia gradowe, przedstawiono mi tam statystyki oraz wykresy opadów gradowych, z których łatwo rozpoznać można trzy pasy gradowe, przedstawiono tam statystyki oraz wykresy opadów gradowych, z których łatwo poznać można trzy pasy gradowe, ciągnące się od południowych granic Polski aż na północ. Specjalnie ucierpiał w Województwie Poznańskim i Pomorskim w pierwszym pasie gradowym powiaty: kępiński, ostrzeszowski, gostyński, jarociński, pleszewski, średzki i śremski. Dalej w drugim spotykamy powiaty: międzychodzki, szamotalski, czarnkowski, chodzieski, wągrowiecki, żniński, wyrzyski, chejnicki, kościerzynski i kartuski. W trzecim wreszcie pasie znajdują się powiaty: wrzesiński, mogileński, strzeziński, inowrocławski, bydgoski, świecki, sepoliński i częściowo grudziądzki. Wymienione wyżej powiaty przyniosły Towarzystwom w ostatnich trzech latach ogromne straty, które w poszczególnych latach dochodziły od 300 do 600 proc. w stosunku do zebranej składki i dlatego Towarzystwa były zmuszone podwyższyć taryfy w tych powiatach wyżej, aniżeli w innych.

Te smutne doświadczenia z ubezpieczeniami gradowymi i wysokie straty złożyły się na to, że Towarzystwa złączyły się i utworzyły „Zrzeszenie gradowe” w celu uzyskania dobrych statystyk, opracowania na zdrowych i rozumnych podstawach opartych taryf, a wreszcie celem wspólnego ponoszenia strat w latach klęski gradowej staje się katastrofą. Poza to zrzeszenie ma za zadanie udaremnienie między towarzystwami konkurencji przez nierozumne obniżanie stawek za ubezpieczenie, co leży również w interesie ubezpieczonych. Cóż bowiem z tego, że składka będzie niska, jeżeli odnośnie Towarzystwo właśnie wskutek niskiego zbioru składki nie będzie w stanie szkód zapłacić? Wreszcie zrzeszenie ma za zadanie udoskonalenie i usprawnienie przeprowadze-

nia taks gradowych, celem uchylenia niezadowolonia i nyskiwań ubezpieczonych. Z tych przyczyn taryfy uchwalone obecnie przez Zrzeszenie są co prawda podwyższone, jednakże wymagała tego konieczność i względ na dalsze przyjmowanie ubezpieczeń gradowych, a temsamem na dobro członków. Jedyne można ubolewać, że podwyżki te przypadają na okres, kiedy ceny zboża są anormalnie niskie i kiedy całe rolnictwo przeżywa najbardziej krytyczny czas, nie posiadając gotówki na najzbędniejsze nawet potrzeby.

Falszywym pociągnięciem byłoby jednak niezawieranie ubezpieczeń od gradu, gdyż wysokie ryzyko, jakim jest gradobicie byłoby dla rolnika bardzo niebezpieczne, zwłaszcza, gdy się zważy, że towarzystwa za opłatą kilkuset złotych mogą w razie katastrofalnej klęski wypłacić odszkodowanie wynoszące nawet kilkadziesiąt tysięcy złotych.

Dochodzą wieści, iż w jednym powiecie rolnicy myślą o samoubezpieczeniu się, dalej iż inni planują znowu założenie własnego towarzystwa, któreby przy minimalnych kosztach administracyjnych przyjmowało tylko ubezpieczenia gradowe. Inicjatorem można i należy pozostawić zupełną swobodę działania. W każdym jednak razie każde takie Towarzystwo nie posiadałoby zupełnie kapitału zakładowego, funduszu rezerwowego, który przy ubezpieczeniach wszelkiego rodzaju odgrywa rolę dominującą, a potem koniecznej reasekuracji bezwzględnie potrzebnej w latach nawet o średnich opadach gradowych — a cóż dopiero w latach katastrofalnych, w których jak publikacje Państwowego Urzędu Nadzoru wskazują, reasekuratorzy zgraniczni dopłacali do polskiego interesu gradowego w ostatnich trzech latach przeszło 10 000 000 zł.

Niechaj tedy lepiej każdy spełnia swój obowiązek, rolnik niechaj uprawia ziemię a ubezpieczeniowiec niechaj broni jego plony przez dobrze obmyślaną technikę ubezpieczeniową.

Konkursy hippiczne w Gnieźnie.

Świat sportowy, a w szczególności miłośników sportu konnego czekają wielkie niespodzianki w Gnieźnie w czasie tegorocznych targów na konie na św. Wojciecha w tygodniu od 22 do 27 kwietnia rb. Na hippodromie gnieźnieńskim, zbudowanym w roku ub. przez Komitet Targów Konnych w Gnieźnie, prace przygotowawcze do zawodów konnych są na ukończeniu. Praca wre od rana do wieczora. Obszerna, trybuna masywna przedstawia się imponująco, tak samo wzorowy tor konkursowy, podobno największy tego rodzaju w Polsce.

Jak się zapowiadają konkursy tegoroczne? Mimo iż termin zgłoszeń jeszcze nie upłynął, mianowanie koni jest bardzo liczne. W konkursach biorą udział znakomici jeźdźcy, którzy po wielokroć reprezentowali Polskę na torach międzynarodowych w Europie i Ameryce. Poczyszczającym objawem jest również liczny zastęp zgłoszonych zawodników cywilnych

zwalaszcza amazonek. Obszerniejsze dane do ilości zgłoszonych koni i nazwiska jeźdźców podamy niebawem.

Oprócz ofiarowanych nagród honorowych przez miasto Gniezno i powiat gnieźnieński oraz Zw. Ofic. Rez. Koło Gniezno dalsze nagrody zadeklarowały dotąd: Bank Poznańskiego ziemstwa kredytowego, Bank Ziemiań, Bank Kwilecki, Polocki i S-ka w Poznaniu, oraz Starostwo Krajowe w Poznaniu.

Ogólne zainteresowanie imprezami konnymi Komitetu Targów Konińskich jest bardzo wielkie. Komitet dokłada wszelkich starań, aby sprostać swoim zadaniom. Należy żywić nadzieję, że tegoroczne imprezy K. T. K. cieszyć się będą również wielkim powodzeniem, jak zeszłoroczne, byle tylko dopisafa... pogoda.

Kredyt zastawowy pod drewno.

Ciężki kryzys rolnictwa odbił się groźnie na stanie gospodarstwa leśnego. Dumpingowa konkurencja Sowieców na rynkach eksportowych, zastój w ruchu budowlanym w kraju, dotkliwy brak środków obrotowych, powodują katastrofalny spadek cen, oraz przesilenie w przemyśle drzewnym. W tych warunkach producent drewna nie może zbyć w dostatecznej ilości swego produktu podstawowego i gospodarka staje się deficytowa, co wkrótce doprowadzić może z jednej strony do niemożności wywiązywania się producentów z zobowiązań finansowych między innymi również wobec skarbu, z drugiej strony niepozwoili im na normalne odnawianie lasu.

W tych warunkach jest rzeczą konieczną przedsięwzięcie środków zaradczych. W pierwszym rzędzie wchodziłaby w grę akcja kredytowa tak pomyślna, aby istotnie stanowić mogła pomoc dla producenta, nieznajdującego zbytu na swoje drewno. Inicjatywę w tej sprawie wzięło w swe ręce Zrzeszenie Związków Właścicieli lasów, które organizuje w tym celu Syndykat producentów. Głównym zadaniem Syndykatu będzie wejście w bezpośredni kontakt z odbiorcą krajowym lub zagranicznym bez nadmiernego pośrednictwa. Syndykat ten chce objąć narazie dwa produkty, nieulegające zbytnim wachaniom cen, t. j. papierówkę i olszę fornierową.

Nie chcąc uzależniać się zbyttno od kapitału pewnych grup finansowych, Syndykat zamierza wybrać formę kredytu, najbardziej odpowiadającą typowi transakcji, to jest przez zastosowanie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. 3. 1928. o rejestrowanym zastawie rolniczym (Dz. Ustaw. 38/1928 poz. 360) również na drewno, będące własnością właściciela lasu. Prawo ustanowienia zastawu rejestrowanego powinno przysługiwać zarówno na drewnie okrągłym (jako „produkcje rolnictwa” w myśl art. 1. rozporządzenia z dnia 22. 3. 1928 r.)

jak również na drewnie przetartym (jako „produkcje przemysłu rolnego” (w myśl tegoż art. 1.)

Takie ujęcie sprawy jest zgodne z art. 2. rozporządzenia z dnia 22. 3. 1928 r., gdzie prawo zastawu jest ograniczone do „osób fizycznych lub prawnych, prowadzących gospodarstwa rolne lub przemysłowo-rolnicze”, t. j. przedsiębiorstwa „przerabiające przeważnie produkty własnego gospodarstwa rolnego”. Oczywiście, że w myśl art. 4. przedmiotem rejestrowanego zastawu mogłoby być tylko albo drewno okrągłe, albo obrobione, a więc wykluczony byłby w dzisiejszym stanie prawnym z działania zastawu moment samego przerobu drewna na tartak. Również drzewo na pniu nie mogłoby być przedmiotem zastawu.

Z. Zw. Wł. Las., chcąc wprowadzić swe zamierzenia w czyn, zwróciło się przed kilku dniami do Banku Gospodarstwa Krajowego z prośbą o uruchomienie kredytu zastawowego na drewnie w wysokości około 9.000.000 zł., a równocześnie zgłosiło w stosunku do projektu cały szereg dezyderatów, z których podajemy najważniejsze:

1) Prawo ustanawiać na zastawu na drewnie powinno przysługiwać właścicielom lasów oraz firmom, prowadzącym prawidłowe księgi handlowe.

2) Przedmiotem zastawu powinno być drewno okrągłe (nawet na pniu o ile jest skubikowane do wyrębu), które wolno będzie przewieźć do tartaku, tak, aby właściciel miał prawo (ale nie obowiązku) to drewno przerobić na materiał tarty (w odpowiedniej ilości.)

3) Częściowa sprzedaż drewna zastawionego powinna być możliwa pod warunkiem wpiaw w rejestrze oraz pod warunkiem częściowego zaspokojenia wierzyciela.

4) Właściwości sądów powinny być określone według położenia lasu.

5) Powinno być skreślony art. 6. projektu o obowiązku publicznego zawiadomiania o zamiarze ustanowienia zastawu. Artykuł ten byłby szkodliwy choćby ze względu na konieczność tajemnicy handlowej, oraz ze względu na podważanie opinii kredytowej.

6) W razie zniszczenia lub uszkodzenia przedmiotu zastawu (art. 20 projektu) zastawnik powinien mieć obowiązek zastąpienia go w pewnym terminie innym przedmiotem tej samej wartości.

7) Najważniejszy art. 4. projektu powinien definiować przedmiot zastawu, jak następuje:

„Drewno, stanowiące przedmiot zastawu rejestrowego, może być za zgodą wierzyciela przerobione, zastąpione inną partią drewna nieobrobionego lub obrobionego tej samej wartości lub przenoszone z miejsca na miejsce, z góry w umowie oznaczone, bądź następnie przez wierzyciela wskazane. Odnośne zmiany mają być uwidocznione w rejestrze zastawowym.

Najlepszy proszek do prania
„ZŁOTY”
z podarkami w każdej paczce.

Segregatory,
skoroszyty,
dziurkacze,
suszki,
kalamarze

oraz wszelkie inne przybory biurowe poleca
M. Cegielski,
Witkowo.

Drukarnia M. Cegielskiego

Tel. 16.

w Witkowie

Tel. 16.

wykonuje wszelkie prace drukarskie dla rolnictwa, przemysłu, handlu, urzędów, szkół oraz dla potrzeb prywatnych jak: listowniki, pocztówki, koperty, rachunki, bloki wszelkiego rodzaju, statuty i akisy dla towarzystw, księgi kontowe, formularze urzędowe i tabele, recepty, kwitariusze, zaproszenia ślubne i inne, karty wizytowe, zaręczynowe, reklamowe i t. d.

po cenach konkurencyjnych.